

РЕШЕНИЕ

№ 34763

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **6846** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Т. И. Н., депозирана чрез адв. Ш., срещу Решение № РНТ-25-ВК66-643/ 13. 06. 2025 г., постановено от секретаря на район „В.“ при Столична община, в което е посочено, че се предоставя пълен достъп до исканата обществена информация по т. 2.8 и по т. 2.9 от заявление рег. № УРИ [ЕГН]/ 11. 08. 2024 г.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения отказ, порази което се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ш., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – секретарят на район „В.“ при Столична община се представлява от юрк. Й., която излага аргументи за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд – София град, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Административен съд – София град е образувано адм. дело № 2927/ 2025 г. по жалба на Т. И. Н. срещу Решение № СОА25-РИ09-56/ 10. 02. 2025 г. на зам.-кмета на СО в частта по т. 2.2.2 до т. 3 от заявление с рег. № УРИ [ЕГН] от 11. 08. 2024 г. за достъп до обществена информация,

депозирано от жалбоподателката и още 16 лица.

С посоченото заявление по т. 2.8 е поискана информация какви конкретни действия са били предприети от задължените административни органи за приключване на преписките за имотите от ПНИ и помощен план за м. Породим и П., кв. Д..

По т. 2.9 от заявлението е поискана информация в случай, че цитираните в писмо 38 броя преписки все още не са приключени, каква конкретно е причината за това.

Съдът е приел, че относно въпросите по т. 2.8 и т. 2.9 от заявлението в процесното решение не се съдържа информация на какъв етап е процедурата по § 62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, респективно, ако наличните 38 бр. преписки по заявления по § 61 от ПЗР на ЗСПЗЗ не са приключили, какви са причините за това. Направил е извод, че по тези два въпроса е налице мълчалив отказ, който следва да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне, като кметът на СО следва да прецени дали при него се съхранява исканата информация и ако не е така, да препрати заявлението на органа, при който същата се съхранява.

Поради това с Решение № 16892/ 19. 05. 2025 г., поставено по адм. дело № 2927/ 2025 г. по описа на Административен съд – София град, влязло в сила на 19. 05. 2025 г. е отменено Решение № СОА25-РИ09-56 от 10.02.2025г. на зам. кмета на СО в частта по т.2.8 и 2.9. от заявление на Т. И. Н. с рег. № УРИ [ЕГН] от 11.08.2024г. Административната преписка е върната на зам.-кмета СО за произнасяне по заявлението при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от постановяването му.

Предвид влезлия в сила съдебен акт и след връщането на административната преписка, с писмо рег. № СОА24-ДИ11-4140/ 21. 05. 2025 г. на Столична община, заявлението е изпратено по компетентност на Район „В.“ при Столична община за произнасяне и предоставяне на информация по т. 2.8 и т. 2.9.

С оглед на това е издадено Решение № РНТ-25-ВК66-643/ 13. 06. 2025 г., постановено от секретаря на район „В.“ при Столична община, предмет на оспорване в настоящото производство.

В обжалвания административен акт е посоченото, че се предоставя пълен достъп до исканата информация, а именно:

По т. 2.8 заявителите по визираните преписки са уведомени, че се чака изработване на ПНИ и процедурата по трансформиране на правото на ползване в право на собственост не е приключила. По т. 2.9 е посочено, че исканата информация се съдържа в административни преписки, които са иззети в цялост от СО – район „В.“ по досъдебно производство № 142/ 2020 г. по описа на ГДБОП – МВР и пр. пр. № 17047/ 2022 г. по описа на СГП. Поради това е посочено, че достъп до исканата обществена информация не може да бъде предоставена, тъй като задълженият субект обективно не разполага с нея, съответно по реда на ЗДОИ не възниква задължение от административния орган да създава нова информация, за да отговори на поставените от заявителя въпроси.

При така установеното от фактическа страна съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, инициатор на административното производство, приключило с издаване на оспорения акт, в законоустановения срок и срещу акт, подлежащ на оспорване по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните аргументи:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени

в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ регламентира, че всеки гражданин има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Легалното определение, дадено в чл. 11 от ЗДОИ, дефинира, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Несъмнено, търсената информация представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и е свързана с обществения живот в Република България. Според трайната съдебна практика понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната. Основна характеристика на обществената информация е възможността чрез нея да може да бъде създадено собствено мнение /от лицата, които искат предоставяне на тази информация/ относно дейността на задължените субекти. Последните са лицата, които са задължени да осигурят достъпа до обществена информация, а информацията, чието предоставяне се иска, следва да е свързана с дейността именно на задължените лица.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 от ЗДОИ е характерът на исканата информация. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, органът е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ. Ако исканата информация не е обществена по своя характер, за сезирания орган няма да е налице задължение за произнасяне, тъй като компетентността му не би имала обект, по отношение на който да бъде упражнена. В случая се констатира безпротиворечиво, че исканата информация попада в обхвата на чл. 2, чл. 9 - чл. 11 от ЗДОИ.

Предмет на заявление с рег. № УРИ [ЕГН]/ 11. 08. 2024 г. е информация, която касае дейността по § 4 и § 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ на районната администрация, а именно изготвяне, заплащане, приемане и актуализиране на техническото задание за изработване на помощен план и ПНИ, приключване на процедурите по § 4 и приемане на посочените планове. Тази информация е обществена информация със служебен характер, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес /чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ/.

В конкретния случай по отношение на т. 2.8 и т. 2.9 от заявление с рег. № УРИ [ЕГН]/ 11. 08. 2024 г. надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на районната администрация по осъществяване на правомощията ѝ по реда на ЗСПЗЗ. Предоставянето на тази информация

винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на общината пред обществото. Поради това макар, че същата има подготвителен характер, поради надделяващ обществен интерес, подлежи на предоставяне.

Със заявление с рег. № УРИ [ЕГН]/ 11. 08. 2024 г. е поискана информация по т. 2.8: "Какви конкретни действия са били предприети от задължените административни органи за приключване на преписките за имотите от ПНИ и помощен план за м. Породим и П., кв. Д.".

С обжалваното Решение № РНТ-25-ВК66-643/ 13. 06. 2025 г. на секретаря на район „В.“ при Столична община е посочено, че се предоставя „пълнен достъп“ до исканата обществена информация по т. 2.8, а именно: "Заявителите по визираните преписки са уведомени, че се чака изработване на ПНИ и процедурата по трансформиране на правото на ползване в право на собственост не е приключила".

Според настоящия съдебен състав, така формулиран, отговорът в оспорваното решение по отношение на т. 2.8 от заявлението не представлява предоставяне на достъп до обществена информация, тъй като не дава отговор относно конкретните действия, които са били предприети за приключване на преписките за имотите от ПНИ и помощен план за м. Породим и П., кв. Д.. С оспорвания акт единствено е констатирана липса на приключване на преписката, без обаче да се отговори на търсената информация в заявлението, което предполага предоставяне на информацията относно предприетите действия и съставените документи от отговорните служители за приключване на административната преписка.

Поради това по своята същност отговорът в Решение № РНТ-25-ВК66-643/ 13. 06. 2025 г. на секретаря на район „В.“ при Столична община на търсената информация по т.2.8 от посоченото заявление представлява отказ за нейното предоставяне.

По отношение на т. 2.9 от заявлението, с което е поискана информация, в случай, че цитираните в писмо 38 броя преписки все още не са приключени, каква конкретно е причината за това, административният орган е посочил, че исканата информация се съдържа в административни преписки, които са иззети в цялост от СО-район „В.“ по досъдебно производство № 142/2020 г. по описа на ГДБОП МВР и пр. пр. № 17047/2022 г. по описа на СГП.

Поради това е прието, че достъп до искана обществена информация по т. 2.9 не може да бъде предоставен, тъй като задълженият субект обективно не разполага с нея, съответно по реда на ЗДОИ не възниква задължение за административния орган да създава нова информация, за да отговори на поставените от заявителя въпроси.

Съдът приема, че незаконосъобразно е отказан достъп до информацията по т. 2.9 от заявлението. Исканата информация - причините за неприключването на преписките - е информация, която би следвало да е налична или лесно установима от дейността на административния орган, независимо къде се намират административните преписки. В конкретния случай не се касае за генериране на нова информация, а за извличане и систематизиране на вече съществуващи данни или констатации, които са част от административната дейност, свързана със съхраняването и организираното на преписките.

Независимо дали административните преписки се съхраняват в район „В.“ при Столична община, отказът за предоставяне на информация по т. 2.9 незаконосъобразно е мотивиран с липсата на административните преписки, тъй като административният орган е длъжен да поддържа документация и информация за състоянието на преписките, по които работи, включително и за причините за тяхното евентуално неприключване.

Дори да се сподели твърдението на административния орган, че преписките не се съхраняват в администрацията и поради това не може да бъде предоставена търсената информация, същият е следвало не да постанови отказ, а да приложи разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно

който, когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя.

Поради това съдът приема, че Решение №РВТ-25-ВК66-643/13. 06. 2025 г. обективира отказ за предоставяне на обществена информация, тъй като не е отговорено на нито един от поставените въпроси от т.2.8 и т.2.9. от заявлението.

Ето защо оспорваният административен акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. Преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне, който да отговори на поставените въпроси в т. 2.8 и т. 2.9 от заявление с рег. № УРИ [ЕГН] от 11. 08. 2024 г., като посочи какви конкретни действия са били предприети от задължените административни органи за приключване на преписките за имотите от ПНИ и помощен план за м. Породим и П., кв. Д., на какъв етап е процедурата по § 62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, респективно, ако наличните 38 бр. преписки по заявления по § 61 от ПЗР на ЗСПЗЗ не са приключили, какви са причините за това. В случай, че при него не се съхранява исканата информация, административният орган да препрати заявлението на органа, при който същата се съхранява.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващото лице следва да се заплатят направените по делото разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева за осъществено процесуално представителство от адв. Г. Ш., за което е приложен договор за правна защита и съдействие /л. 19 от делото/, в което е уговорено и изплатено адвокатското възнаграждение, както и сумата от 10 /десет/ лева за държавна такса. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е в минимума, установен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РНТ-25-ВК66-643/ 13. 06. 2025 г., постановено от секретаря на район „В.“ при Столична община

ВРЪЩА административната преписка на Столична община, район „В.“ за ново произнасяне в 14-дневен срок, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Т. И. Н. сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: